

Сьогодні знов піду на її вулицю
Буду чекать і мріять колисанок
Сьогодні ніч безкрила зорі туляться
І такий бездумно-ласкавий світанок
Сьогодні знов піду на її вулицю

Зараз я вже стриманий і не такий безладний
Багато думав я і зважував дрібниць
Губозміцнивсь рішучий став і владний
Лиш був би я поменше згадний
І мав би серце з криці.

Ви будете сидіть на тім що вчора місці
Але не буду я такий як вчора сам
Так було зле мені і боляче до злісті
Сьогодні я скажу як ми будемо вмісті
Все що незрозуміло вам.

Скоріш скоріш на тиху рідну вулицю
Я хочу цю ніч спати я хочу колисанок
Жду не діждусь як наші душі стуляться
І закружляють в хаосі —
день і ніч і ранок
Сьогодні ввечері я йду на її вулицю.

27. VIII. 1916. Владивосток

[З книги «П'єро кохає»:](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#).